

هُوَالله-ای منجذب بنفحات الهی مثنوی روحانی قرائت شد و غزل بی بدل تلاوت گردید.

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَالله

ای منجذب بنفحات الهی مثنوی روحانی قرائت شد و غزل بی بدل تلاوت گردید. آن تبّتل و تضرّع و مناجات بملکوت آیات بود. و این بیان انجذاب و اشتعال بنار محبّه الله. هر دو فصیح بود و بلیغ بدیع بود و ملیح. بیان معانی کلّیه بود و شرح اسرار موهبت رحمانیه ذکر جمال قدم بود و نعمت و ستایش اسم اعظم. بقول شاعر این مطرب از بجاست که بر گفت نام دوست. محامد و نعوت حضرت احدیتش جامع ستایش جمیع آفرینش. و مدح و ثنایش مدح عموم مظاهر بخشایش چون شمس را ستائی ستایش کل نجوم نمودی حتی هر سراج و هاجی را. محامد و نعوت بحر شامل هر چشمه و نهر است فرخنده زبانی که بستایش و نیایش او پرداخت و مبارک دیده که پرده برانداخت. و ای خنک جانی که در این میدان بتاخت شکر کن خدا را که از جام میثاق سر مستی و در این بزم الهی ساغر رحمانی بدست. نشئه روحانی یافتی و فرح ربّانی جستی و سر مست کوثر الهی شدی. از عین تسنیم نوشیدی و از ماء معین سیراب گشتی. قریحه ات همدم هاتف الهام شد و در اسرار معانی بسفت.

باید شب و روز همّت نمائی که این معین تابع عین فوّاره گردد و این نهر صغیر بحر عظیم شود تا در این گلشن الهی چون بلبل معنوی بگلبنانگ ملکوتی بیان مقامات معنوی نمائی و اسرار توحید درس و سبق دهی و در دبستان عرفان حقیقت تبیان بیان کنی. هر تلمیذ را استاد عزیز نمائی و هر رضیع را از لبن لذیذ پرورانی طفلان

ORIGINAL

AUDIO

ناسوتی را جوانان لاهوتی کنی. و کودکان پارسی را نورسیدگان ملکوتی فرمائی و زبان بفیض رحمان چنان
بگشائی که از بدائع الحان اهل ملاء اعلی را بخروشانی. هذا هو الفضل العظیم. هذا هو الفوز المبين و علیک
التّحية والثناء . ع ع

